

Birthe Skaarup (DF):

I april sidste år fik vi på foranledning af Dansk Folkeparti et forslag om en udvidet patientforsikring indføjet i lov om ændring af lov om sygehusvæsen. I det forslag blev patienter, som af det offentlige blev henvist til behandling på privathospitaler, klinikker eller lignende, dækket af en lov om patientforsikring eller dækket af en forsikring, der mindst svarer til omfanget af lov om patientforsikring.

Nu kommer Enhedslisten så med et forslag, og det er jo en yderligere udvidelse på flere områder.

Jeg vil gerne sige, at vi fra Dansk Folkeparti godt vil sende et signal om, at der er nogle gode elementer i det her forslag. Der er et par af punkterne, der, som Enhedslisten selv skriver i bemærkningerne, måske ikke er dokumenterede godt nok, og det må vi så give Enhedslisten ret i. Men jeg vil så godt sige, at problemet er, at nogle patienter selvfølgelig gør vrøvl over, at de ikke får nok erstatning.

Når der foreligger en ansvarspådragende forsømmelse eller handling, mener vi i Dansk Folkeparti selvfølgelig, at såfremt praktiserende læger eller speciallæger ikke har sådanne forsikringer, så må der kigges på det. Det skal være sådan, at patienten, når det drejer sig om fejl pådraget i sundhedssystemet, også i det her tilfælde er i centrum.

Som sagt er der flere gode intentioner i det her forslag, også at alle patientforsikringsafgørelser skal kunne påklages over for Patientskaadeankenævnet efter samme regler som Patientforsikringens afgørelse vedrørende skader, som er pådraget i det offentlige sygehusvæsen. De fleste privathospitaler har jo allerede nu den slags forsikringer, og det er her, jeg også vil spørge: Har man dokumentation fra Enhedslistens side for, at privathospitalerne her i Danmark ikke har disse forsikringer?

Det skal også lige påpeges, at med hensyn til selvriskoen mener vi også, at man som mindstemål skal have den nedsat, for der er altså stadig væk folk i det her land, der har små midler, og som har behov for erstatning.

Vi synes som sagt, at der med det her forslag sendes nogle gode signaler, men vi kan også godt se, at der er flere elementer, der har behov for noget videre opklaring. Det er også sådan, at man p.t. er begyndt at tale lidt om, hvorvidt hele ankesystemet skal laves om, og der har været nogle forslag oppe om, hvorvidt vi skal

have en ombudsmand for patienter. Det synes vi i Dansk Folkeparti er en udmærket idé.

Vi vil godt sige, at vi er positive over for flere af elementerne i det her forslag, men vi synes også, at der skal arbejdes lidt videre med det, for at få det udformet rigtigt.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg er lige ved at tro, at man med den interesse, der er for sagen, kunne få vedtaget et forslag bredt, som bare indeholdt en opfordring. Den skulle så være, at ministeren opfordres til at fremsætte regler for en patientforsikring, der dækker hele sundhedsområdet. Den kunne godt lyde sådan.

Der har jo været stor interesse for sagen, også i den offentlige debat. Men samtlige partier har jo næsten haft fremsat deres egne forslag på forskellige delområder, det kan være tandlægers forsikringsforhold, som vi skal behandle senere fra De Konservative, det kan være Dansk Folkepartis forslag, som det lige har skitseret, og det kunne så også være CD's forslag omkring den præhospitale behandling. I det hele taget tror jeg, at interessen er så bred, at Folkettinget i hvert fald gerne vil have, der bliver gjort noget, og derfor synes jeg egentlig, det vil være godt, hvis det bliver ministeren, der kommer med et udspil.

Nu kigger ministeren så på det hen over sommeren, hvad jeg er meget tilfreds med. Og så lad os så se, om ikke vi sammen kan få en debat i gang om, hvordan vi løser problemet. Patienterne, som er blevet behandlet det enkelte sted med fejl til følge, er jo ikke interesseret i, hvilken kompliceret måde forsikringerne dækker på, og hvem der har tegnet dem hvor. De er interesseret i, om de nu er dækket, når de går derhen. Så det, vi skal diskutere, bliver jo, hvem der så skal betale. Og det kan jeg da i sandhed godt forstå.

Så har Enhedslisten lavet et forslag, som er bredere i sin form, og som dækker mere vidt end de enkeltforslag, der har været på specifikke områder. Og det har jeg da også stor sympati for, men jeg har brug for, som jeg sagde i indledningen, at se det i bredere perspektiv og mener egentlig, at det burde være ministeren med den interesse, der er fra Folketinget, der kommer med et. Og det er så derfor, jeg mener, at vi – ligesom vi har prøvet før – med et beslutningsforslag med den simple tekst kunne pålægge ministeren at gøre det. Men jeg vil håbe, at mi-